

Bemærkninger

Til nr. 1

Gennem den foreslåede nedsættelse af mindstebeløbet for de årlige tilskud opnås, at mindre bedrifter, der ville have været afskåret fra støtte på grund af det oprindeligt foreslåede mindstebeløb, vil kunne opnå rentetilskud efter loven.

Til nr. 2

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at ansøgere, der kun har grundlag for et tilskud svarende til højst 2.000 kr., kan få tilskuddet udbetalt i 2 rater, henholdsvis i det første og i det femte år af tilskudsperioden. Herved forøges støttevirkningen. Ved administrationen af bestemmelsen i § 4, stk. 5, om reduktion af tilskuddet i tilfælde af afhændelse af besætning er det ikke hensigten at kræve allerede udbetalte beløb tilbage.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Bjørn Westh (S):

Behandlingen af dette lovforslag har vist, at det såkaldte Rio Bravo-forlig har været både noget hastværksarbejde og noget sjusk.

Landbrugsministeren måtte bruge flere dage på at prøve at forhandle forligspartierne på plads, uden at det lykkedes. Til sidst måtte så statsministeren inddrages for at få raget kastanjerne ud af ilden, så man kunne få denne høsttabslov på plads.

Hvad var det så, statsministeren måtte gøre for at få høsttabsloven igennem, som man ikke havde fået aftalt ordentligt i statsministeriet bag glasdørene? Jo, han måtte foranledige stillet et ændringsforslag til dette lovforslag, et ændringsforslag, der betyder, at 2.000–3.000 nye tilskud af størrelsesordenen 2.000 kr. nu skal uddeles. Det koster staten mellem 15 og 20 mill. kr. ekstra, og vi troede ellers, det var budgetforbedring, det drejede sig om. Man kan også spørge: er det de borgerliges bud på en reel erhvervs politik? Og man kan spørge det radikale venstre: ville det ikke have været bedre at hjælpe f.eks. fjerkræproducenterne?

Men det afgørende spørgsmål for mig er, hvad statsministeren har måttet love fremskridtspartiet for at få det til at stemme for nye udgifter for staten af størrelsesordenen 15–20 mill. kr. og nyt bureaukрати. Har fremskridtspartiet fået løfter fra statsministeren . . .

Formanden:

Må vi godt bede om mere ro!

Bjørn Westh (S):

Hvad får fremskridtspartiet til nu pludselig at stemme for yderligere statsudgifter på 15–20 mill. kr. og nye bureaukratiske ordninger? Har statsministeren lovet fremskridtspartiet noget med hensyn til kulturen? Har statsministeren lovet fremskridtspartiet noget med hensyn til ændring af folkeskoleloven, måske noget med flere eksamener? Eller har statsministeren stillet fremskridtspartiet i udsigt, at der skal ændres ved landbrugsloven om nogle år? Hvad er det egentlig, der får fremskridtspartiet til at stemme for ekstra udgifter og mere bureaukрати nu? Hvad er det, regeringen har givet fremskridtspartiet for det?

Statsministeren (Poul Schlüter):

Det kan jeg da lige så godt svare på med det samme, så vi får lejlighed til at tøje hr. Bjørn Wesths fantasi, som næsten ikke kender grænser i disse dage.

Svaret er nej. Jeg har end ikke ført samtaler med fremskridtspartiet. Det ville jeg ellers gerne – naturligvis – hvis det havde været nødvendigt, men det var ikke nødvendigt. Jeg vil være villig til at love hr. Bjørn Westh slet ikke så lidt, hvis hr. Bjørn Westh i fremtiden også vil interessere sig for at samarbejde med regeringen – slet ikke så lidt.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Vi havde som sagt stillet et konkret ændringsforslag, som vi gerne ville forhandle med regeringen om, men som regeringen overhovedet ikke har villet drøfte med os.

Jeg må altså konstatere, at regeringen ikke har lovet fremskridtspartiet noget, så når fremskridtspartiet stemmer for nu, er det af